

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 783/2014-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. novembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Sergeja Kohuta predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti CD Consulting s. r. o., Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, Strašnice, Praha 3, Česká republika, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, konajúca prostredníctvom konateľ a advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 12829/2014, sp. zn. Rvp 12830/2014, sp. zn. Rvp 12831/2014, sp. zn. Rvp 12832/2014, sp. zn. Rvp 12833/2014, sp. zn. Rvp 12834/2014, sp. zn. Rvp 12835/2014, sp. zn. Rvp 12836/2014, sp. zn. Rvp 12837/2014 a sp. zn. Rvp 12838/2014, ktorými namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaniach vedených pod sp. zn. 19 Co 573/2014, sp. zn. 8 Cob 214/2014, sp. zn. 17 Co 669/2014, sp. zn. 16 CoZm 85/2014, sp. zn. 16 Cob 156/2014, ako aj jeho uzneseniami sp. zn. 19 Co 573/2014 z 10. júla 2014, sp. zn. 8 Cob 214/2014 z 22. júla 2014, sp. zn. 17 Co 669/2014 z 9. júla 2014, sp. zn. 16 CoZm 85/2014 z 18. júna 2014 a sp. zn. 16 Cob 156/2014 z 30. júla 2014, postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co 84/2014 a jeho uznesením sp. zn. 11 Co 84/2014 z 28. júla 2014, postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaniach vedených pod sp. zn. 13 Co 869/2014, sp. zn. 43 Cob 351/2014, sp. zn. 43 Cob 436/2014, ako aj jeho uzneseniami sp. zn. 13 Co 869/2014 z 28. júla 2014, sp. zn.

43 Cob 351/2014 z 31. júla 2014 a sp. zn. 43 Cob 436/2014 z 27. augusta 2014 a postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 40/2014 a jeho uznesením sp. zn. 5 Co 40/2014 z 8. júla 2014, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti CD Consulting s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 12829/2014, sp. zn. Rvp 12830/2014, sp. zn. Rvp 12831/2014, sp. zn. Rvp 12832/2014, sp. zn. Rvp 12833/2014, sp. zn. Rvp 12834/2014, sp. zn. Rvp 12835/2014, sp. zn. Rvp 12836/2014, sp. zn. Rvp 12837/2014 a sp. zn. Rvp 12838/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 12829/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti CD Consulting s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 2. októbra 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti CD Consulting s. r. o., Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, Strašnice, Praha 3, Česká republika (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“), zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, konajúca prostredníctvom konateľ a advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., ktorými namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaniach vedených pod sp. zn. 19 Co 573/2014, sp. zn. 8 Cob 214/2014, sp. zn. 17 Co 669/2014, sp. zn. 16 CoZm 85/2014, sp. zn. 16 Cob 156/2014, ako aj jeho uzneseniami sp. zn. 19 Co 573/2014 z 10. júla 2014, sp. zn. 8 Cob 214/2014 z 22. júla 2014,

sp. zn. 17 Co 669/2014 z 9. júla 2014, sp. zn. 16 CoZm 85/2014 z 18. júna 2014, sp. zn. 16 Cob 156/2014 z 30. júla 2014, postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co 84/2014 a jeho uznesením sp. zn. 11 Co 84/2014 z 28. júla 2014, postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaniach vedených pod sp. zn. 13 Co 869/2014, sp. zn. 43 Cob 351/2014, sp. zn. 43 Cob 436/2014, ako aj jeho uzneseniami sp. zn. 13 Co 869/2014 z 28. júla 2014, sp. zn. 43 Cob 351/2014 z 31. júla 2014, sp. zn. 43 Cob 436/2014 z 27. augusta 2014 a postupom Krajského súdu v Prešove (spolu ďalej len „krajské súdy“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 40/2014 a jeho uznesením sp. zn. 5 Co 40/2014 z 8. júla 2014 (spolu ďalej len „napadnuté konania“ a „napadnuté uznesenia“ alebo „predmetné konania a uznesenia krajských súdov“).

Sťažovateľka v sťažnostiach okrem iného uviedla, že súdy prvého stupňa jej uzneseniami uložili povinnosť zaplatiť súdny poplatok, „za spracovanie hromadného podania podľa položky č.20b Sadzobníka súdnych poplatkov (príloha zákona č. 71/1992 Zb.).

Sťažovateľ s uložením povinnosti nesúhlasil a preto podal proti rozhodnutiu odvolanie, kde uviedol všetky právne dôvody spochybňujúce právne závery okresného súdu a poukázal aj na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky produkovanú vo veci povinnosti zaplatiť súdny poplatok.“

O odvolaniach sťažovateľky rozhodli krajské súdy napadnutými uzneseniami tak, že uznesenia súdov prvého stupňa o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok potvrdili.

Sťažovateľka uviedla, že sa nemohla „stotožniť s odôvodnením rozhodnutia súdu druhého stupňa a jeho právnymi závermi a to najmä preto, že tieto neprípustným spôsobom limitujú jeho základné práva tak, ako je to rozvedené nižšie v tejto sťažnosti“.

Podľa názoru sťažovateľky krajské súdy postupom v napadnutých konaniach a napadnutými uzneseniami porušili jej „základné práva, konkrétne:

1) právo na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky;

2) právo na spravodlivý súdny proces zaručené čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd;

3) právo vlastníť majetok zaručené čl. 20 ods. 1 Ústavy;

4) právo na pokojné užívanie majetku zaručené čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru;

Tvrdíme, že Okresný súd... a porušovateľ porušili právo sťažovateľa na súdnu ochranu zaručenú čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj jeho právo na spravodlivý súdny proces zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru tým, že svoje rozhodnutie formulovali na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a s použitím chybných aplikácií a interpretácií práva a osobitne aplikácie protiústavnej úpravy bez toho, aby vyvolali konanie na potvrdenie domnienky o ústavnosti, ktorá je však vyvrátiteľná rozhodnutím o abstraktnej kontrole ústavnosti.“

Tvrdenie o porušení označených práv sťažovateľka odôvodňuje takto:

„... vôbec nie je zrejmé, ktoré podania súd vyhodnotil ako také, ktoré tvoria spoločne hromadné podanie... sťažovateľ nenavrhol súdu vykonať úkony. Podľa ust. § 1 zákona č. 71/1992 Zb. súdne poplatky sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh. Poplatky sa môžu vyberať aj za konanie a úkony vykonávané bez návrhu v prospech poplatníka, ale len ak je to v sadzobníku výslovne uvedené. V položke 20b nie je výslovne uvedené, že poplatok za spracovanie hromadného podania je možné vyberať bez návrhu poplatníka na vykonanie úkonu súdu... nie je zrejmé, prečo boli podania súdom vyhodnotené ako také, ktoré tvoria súčasť iných, viac než desiatich podaní podaných tým istým subjektom v ten istý deň... či spoplatnené podanie je vo vzťahu k skupine podaní (hromadnému podaniu) podaním v poradí desiatym alebo iným a či má byť alebo nemá byť spoplatnené... napadnuté uznesenie neobsahuje podstatnú náležitosť tohto druhu rozhodnutia a tým je odôvodnenie.“

Sťažovateľka ďalej v sťažnostiach uvádza, že „porušovateľ, alebo súd prvého stupňa, mali prerušiť konanie podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP. Totižto všeobecne záväzný právny predpis, konkrétne položka č. 20b Sadzobníka súdnych poplatkov (príloha zákona č. 71/1992 Zb.), ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou. Porušovateľ, alebo súd prvého stupňa, mali v tomto prípade postúpiť návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Porušovateľ pokračoval v konaní, aj keď mal zákonnú povinnosť podrobiť aplikovanú právnu úpravu kontrole ústavnosti“ a opísala, v čom spočíva podľa jej názoru rozpor položky č. 20 b Sadzobníka súdnych poplatkov [príloha zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“)] s ústavou.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd o jej sťažnostiach rozhodol nálezmi, v ktorých vysloví, že postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaniach vedených pod sp. zn. 19 Co 573/2014, sp. zn. 8 Cob 214/2014, sp. zn. 17 Co 669/2014, sp. zn. 16 CoZm 85/2014, sp. zn. 16 Cob 156/2014, ako aj jeho uzneseniami sp. zn. 19 Co 573/2014 z 10. júla 2014, sp. zn. 8 Cob 214/2014 z 22. júla 2014, sp. zn. 17 Co 669/2014 z 9. júla 2014, sp. zn. 16 CoZm 85/2014 z 18. júna 2014, sp. zn. 16 Cob 156/2014 z 30. júla 2014, postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co 84/2014 a jeho uznesením sp. zn. 11 Co 84/2014 z 28. júla 2014, postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaniach vedených pod sp. zn. 13 Co 869/2014, sp. zn. 43 Cob 351/2014, sp. zn. 43 Cob 436/2014, ako aj jeho uzneseniami sp. zn. 13 Co 869/2014 z 28. júla 2014, sp. zn. 43 Cob 351/2014 z 31. júla 2014, sp. zn. 43 Cob 436/2014 z 27. augusta 2014 a postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 40/2014 a jeho uznesením sp. zn. 5 Co 40/2014 z 8. júla 2014 bolo porušené jej základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, označené uznesenia krajských súdov zruší a veci vráti krajským súdom na ďalšie konania a prizná jej primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.1 K spojeniu vecí na spoločné konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia)

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí na spoločné konanie, avšak v súlade s § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 12829/2014, sp. zn. Rvp 12830/2014, sp. zn. Rvp 12831/2014, sp. zn. Rvp 12832/2014, sp. zn. Rvp 12833/2014, sp. zn. Rvp 12834/2014, sp. zn. Rvp 12835/2014, sp. zn. Rvp 12836/2014, sp. zn. Rvp 12837/2014 a sp. zn. Rvp 12838/2014, z ktorých vyplýva ich právna a skutková súvislosť, a prihliadajúc taktiež na totožnosť v osobe sťažovateľky a rozhodnutí krajských súdov, proti ktorým tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd,

aplikujúc § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 112 ods. 1 OSP, tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

II.2 K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými uzneseniami krajských súdov a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu (bod 2 výroku tohto uznesenia)

Sťažovateľka sťažnosťami namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými uzneseniami krajských súdov, ktorými tieto súdy v odvolacom konaní potvrdili uznesenia súdu prvého stupňa o povinnosti sťažovateľky zaplatiť súdny poplatok, ako aj postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Účelom citovaného článku ústavy je zaručiť každému prístup k súdnej ochrane, k súdu alebo inému orgánu právnej ochrany. Základné právo zaručené čl. 46 ods. 1 ústavy umožňuje každému, aby sa stal po splnení predpokladov ustanovených zákonom účastníkom súdneho konania. Ak osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej efektívne umožní (mal by umožniť) stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), ktorú si osvojil aj ústavný súd, vyplýva, že „právo na súd“, ktorého jedným aspektom je právo na prístup

k súdu, nie je absolútne a môže podliehať rôznym obmedzeniam. Uplatnenie obmedzení však nesmie obmedziť prístup jednotlivca k súdu takým spôsobom a v takej miere, že by uvedené právo bolo dotknuté v samej svojej podstate. Okrem toho tieto obmedzenia sú zlučiteľné s čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorý garantuje právo na spravodlivé súdne konanie, len vtedy, ak sledujú legitímny cieľ a keď existuje primeraný vzťah medzi použitými prostriedkami a týmto cieľom (napr. Guérin c. Francúzsko, 1998).

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 299/04, II. ÚS 78/05) do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná platná a účinná právna norma (IV. ÚS 77/02).

Integrálnou súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (III. ÚS 209/04).

Aj ESLP vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že čl. 6 ods. 1 dohovoru zaväzuje súdy odôvodniť svoje rozhodnutia, ale nemožno ho chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť

podľa povahy rozhodnutia. Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 dohovoru, možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. 12. 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, bod 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. 12. 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. 5. 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. 2. 1998).

Ústavný súd poukazuje na to, že čl. 46 ods. 1 ústavy je primárnym východiskom pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie právnej ochrany ústavou garantovanej v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy (čl. 46 až čl. 50 ústavy). V súvislosti so základným právom podľa čl. 46 ods. 1 ústavy treba mať zároveň na zreteli aj čl. 46 ods. 4 ústavy, podľa ktorého podmienky a podrobnosti o súdnej ochrane ustanoví zákon, resp. čl. 51 ods. 1 ústavy, podľa ktorého sa možno domáhať práv uvedených okrem iného v čl. 46 ústavy len v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú (I. ÚS 56/01).

Uvedené východiská boli povinné dodržiavať v konaní a pri rozhodovaní o namietaných veciach vecí aj krajské sudy, a preto bolo úlohou ústavného súdu v rámci predbežného prerokovania sťažností aspoň rámcovo posúdiť, či ich skutočne rešpektovali, a to minimálne v takej miere, ktorá je z ústavného hľadiska akceptovateľná a udržateľná, a na tomto základe formulovať záver, či sťažnosti nie sú zjavne neopodstatnené.

Sťažovateľka v sťažnostiach predovšetkým namieta, že krajské sudy nesprávne aplikovali § 42a zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov o hromadnom podaní a ustanovenie prílohy [Sadzobník súdnych poplatkov položka 20 b) zákona o súdnych poplatkoch] a napadnuté uznesenia neodôvodnili, čím malo dôjsť k porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z príloh k jednotlivým sťažnostiam ústavný súd zistil, že argumentácia krajských súdov vo vzťahu k odvolaniam sťažovateľky proti rozhodnutiam súdom prvého stupňa je založená na rovnakom právnom posúdení veci, preto len napríklad poukázal na relevantnú časť odôvodnenia jedného z napadnutých rozhodnutí, v ktorom krajský súd uvádza:

„Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis registra trestov sa súdne poplatky vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov, ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa položky č. 20b sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb., za spracovanie hromadného podania za každé podanie, ktoré tvorí hromadné podanie, sa platí súdny poplatok 1 Euro.

Zo spisového materiálu vyplýva, že oprávnený podal na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom dňa 23. 12. 2013 podanie - návrhy na zrušenie nariadeného pojednávania vo vzťahu k 18 konaniam uvedených v prílohe - sp. zn. 4 C/240/2013...

Podľa § 42a ods. 1 O. s. p. hromadné podanie tvorí najmenej desať podaní doručených tomu istému súdu, tým istým účastníkom v jeden deň.

Z citovaného ustanovenia nesporne vyplýva, že podanie navrhovateľa v 18-tich veciach, podaných jedným podaním na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom dňa 23. 12. 2013, je hromadným podaním v zmysle ust. § 42a ods. 1 O. s. p.

Podľa § 74 ods. 1 písm. k) zákona č. 757/2004 Z. z. predseda súdu vykonáva správu súdu tým, že plní ďalšie úlohy vyplývajúce z osobitných predpisov.

Podľa § 139b ods. 1 zákona č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy, spracovaním hromadného podania je zistenie počtu podaní tvoriacich hromadné podanie a spracovanie zoznamu podaní tvoriacich hromadné podanie v členení na podania tvoriace hromadné podanie určené na odoslanie inému súdu a na podania určené na zapísanie do príslušného súdneho registra. Spracovaním hromadného podania je ďalej vykonanie úkonov podľa odsekov 2 až 6 na súde, ktorý hromadné podanie prijal.

Podľa § 139b ods. 2 písm. f) zákona č. 543/2005 Z. z. po vykonaní úkonov podľa odseku 1 prvej vety sa na pokyn predsedu súdu alebo ním povereného zamestnanca súdu

zabezpečí vykonanie úkonov spojených s vyrubení súdneho poplatku za spracovanie hromadného podania (položka 20b sadzobníka súdnych poplatkov zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. v znení zákona č. 64/2013 Z. z.).

Z citovaných zákonných ustanovení nesporne vyplýva, že predsedníčka Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom správne svojím rozhodnutím vyrubila navrhovateľovi súdny poplatok za spracovanie hromadného podania vo výške 18 Eur, t. j. 1 Euro za každé podanie podľa položky 20b Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb.

Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že nepodal návrh, ktorý by mal byť spoplatnený, odvolací súd zdôrazňuje, že sa jedná o poplatok za úkon súdu, a to spracovanie hromadného podania v zmysle § 42a ods. 1, na ktorý dopadá položka 20b sadzobníka súdnych poplatkov.

Odvolací súd sa nestotožňuje so záverom odvolateľa, že uznesenie predsedníčky okresného súdu nebolo odôvodnené v súlade s § 169 ods. 1 O. s. p., keď v napadnutom uznesení je uvedené označenie súdu, ktorý ho vydal (Okresný súd Nové Mesto nad Váhom), označení sú účastníci konania (navrhovateľ v súlade s § 79 O. s. p. a odporca v súlade s jeho označením oprávneným v hromadnom podaní), výrok, odôvodnenie - položka Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb., podľa ktorej bol súdny poplatok za úkon súdu vyrubení, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

Napadnutým uznesením preto bola navrhovateľovi dôvodne uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za spracovanie hromadného podania, ktorý bol vyrubení aj v správnej výške.“

Na základe citovaného, majúci na zreteli rovnaké právne posúdenie veci vo všetkých prerokovaných sťažnostiach, ústavný súd konštatuje, že krajské súdy sa v napadnutých uzneseniach zaoberali a ústavne akceptovateľným spôsobom aj vysporiadali so všetkými odvolacími námietkami sťažovateľky, s ktorými sa nestotožnili, a preto predmetné uznesenia súdov prvého stupňa potvrdili ako vecne správne. Napadnuté uznesenia krajských súdov nemožno podľa názoru ústavného súdu považovať za zjavne neodôvodnené a ani za arbitrárne, t. j. také, ktoré by boli založené na právnych záveroch, ktoré nemajú oporu v zákone, resp. popierajú podstatu, zmysel a účel v napadnutom konaní aplikovaných

ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcich hromadné podanie) a zákona o súdnych poplatkoch (položka 20b sadzobníka súdnych poplatkov).

Vo vzťahu k argumentácii sťažovateľky, že „*porušovateľ, alebo súd prvého stupňa, mali prerušiť konanie podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP. Totižto všeobecne záväzný právny predpis, konkrétne položka č. 20b Sadzobníka súdnych poplatkov (príloha zákona č. 71/1992 Zb.), ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou. Porušovateľ, alebo súd prvého stupňa, mali v tomto prípade postúpiť návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska. Porušovateľ pokračoval v konaní, aj keď mal zákonnú povinnosť podrobiť aplikovanú právnu úpravu kontrole ústavnosti*“, ústavný súd uvádza, že podľa § 109 ods. 1 písm. b) OSP je súd povinný prerušiť konanie a predložiť vec ústavnému súdu na zaujatie stanoviska, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná.

Zo znenia § 109 ods. 1 písm. b) OSP zjavne vyplýva, že k záveru o nesúlade všeobecne záväzného predpisu s ústavou, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorý sa má v predmetnej veci aplikovať, musí dospieť súd, nie účastník konania. V posudzovaných veciach z dokumentácie predloženej sťažovateľkou nevyplýva, že by v jej veciach konajúce súdy dospeli k záveru, že § 42a OSP alebo položka 20b sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaca prílohu zákona o súdnych poplatkoch je v rozpore s právnymi predpismi vyššieho stupňa právnej sily.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že medzi napadnutými uzneseniami krajských súdov a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, a základným právom podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorých porušenie sťažovateľka namieta, neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by ústavný súd po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosti sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnené.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky uplatnených v ich petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2014